

stickstof

HÉT MAGAZINE

HUDITO

oktober 2006
nr. 1

→ Interview met Platzek en Pil

→ Tophockey bij Hudito

→ Zomers Allerlei

→ Newport Blue versterkt Businessclub

inhoud

BESTUURLIJK	5
INTERVIEW	6
OULDERS	11
TOPHOCKEY	12
TRIMHOCKEY	14
COLUMN: LARIE	14
POSTER	16
NIEUWS	19
UIT DE OUDE DOOS	21
BUSINESSCLUB	23
OP DE MIDDENSTIP MET...	25
TIP IN CARTOON	26
KLEURPLAAT MOPPENTROMMEL	27
G-HOCKEY	28
MINIHOEK	29
PUZZEL COLOFON	30

de afslag

Hudito heeft eigen Glossy

Hudito's clubblad Stickstof is niet meer, maar Stickstof Hét Magazine wel! Wij - Mieke Anneveldt, Johannes de Bie, Nathalie Broekhart, Ab Fieret, Ylva Hendriks, Femke van der Stoep - hebben tijdens de zomerstop hard aan dit nieuwe kwartaalblad gewerkt. Het resultaat ligt voor je en wij zijn trots op het eerste full color magazine van onze club.

In het (hockey)seizoen valt Stickstof Hét Magazine vier keer op je deurmat. Interviews, prikkelende artikelen, kritische columns, handige hockeypoints, sportieve foto's, strips en puzzels zijn vaste elementen van Stickstof Hét Magazine. In dit eerste nummer staat de toekomst van Hudito centraal. Hoe luidt de visie van jong en oud in het bestuur? Kan en wil de club nog verder groeien? Komt er nu wel of geen verbouwing van ons clubhuis? En krijgt onze club buitenschoolse opvang?

De voorbereidingen van het tweede nummer zijn al weer in volle gang. Daarbij kunnen we jouw hulp goed gebruiken. Heb je nieuwtjes, aardige foto's, grappige en pakkende anekdotes of iets uit de oude doos? Laat het ons weten via stickstofhetmagazine@hudito.nl.

Maar voor nu: lees en geniet, kijk en bewonder. En zeg het voort: Hudito heeft een eigen Glossy.

De redactie

COVERFOTO: In de wedstrijd tegen het eerste team van Hattem neemt Florian Mulder geconcentreerd de bal aan. (Foto: Jeroen Rothfusz)

Hudito heeft eigen magazine

Ja, daar ligt het dan: het gloednieuwe hockeymagazine van Hudito. Toen wij als bestuur bedachten dat de wekelijkse Stickstof misschien beter vervangen kon worden door een blad met een lagere frequentie, konden we ons nog niet voorstellen dat het resultaat zo'n mooi glossy magazine zou worden. Er is hard aan gewerkt door het nieuwe redactieteam en door de mensen daaromheen. Het blad is compleet met een posterfoto, mooie illustraties, een cartoon en een echte columnist. Volgens mij een uniek blad in Nederland (het eerste echte Nederlandse hockeymagazine!?).

Een mooi nieuw blad, aan het begin van wat vast een mooi seizoen gaat worden. De teams zijn weer grotendeels gevuld en de trainingen geregeld. (We zoeken nog keepers in de herenlijn en trainers en coaches, met name voor de jeugd!). Het zomeravondhockey op woensdag was weer een succes, de eerste wedstrijden zijn al gespeeld, en het was leuk om Hudito nu al weer zo gezellig druk te zien.

Voor al deze (groeierende) gezelligheid is het nodig dat ons clubhuis verbouwd wordt. Dit seizoen wordt hier een grote stap mee gemaakt. Wat het gaat worden is nog niet duidelijk. Het zou zo maar kunnen dat er over twee jaar niet alleen maar hockeyers ons complex bevolken, maar dat schoolgaande kinderen - buiten schooltijd - in overmaat aanwezig zijn. Ook komt er in het nieuwe clubhuis meer ruimte voor de leden; om te borrelen, en te overleggen. Meer over het nieuwe clubhuis kun je horen op de eerstvolgende algemene ledenvergadering .

Rest mij om iedereen die meegewerkt heeft aan het fantastische Stickstof Hét Magazine hartelijk te bedanken, met name Femke, Johannes, Ab, Nathalie, Ylva en Mieke! Veel plezier met het lezen van dit nieuwe blad, dat volgens mij onderstreept dat Hudito een unieke club in Nederland is!

Annet van der Elst

HÉT MAGAZINE

Fred Platzek en Wessel Pil
richten hun blik op de toekomst

'De sfeer is de kracht van Hudito'

Een zwoele en vooral zomerse zondagavond. Gewoonlijk een goed moment om een Delfts terrasje te pikken. Wij maakten ons eigen terras: het Henk de Vriend Plein. Onze gasten: Fred Platzek en Wessel Pil, bestuursleden van Hudito. Samen met deze twee beleidsmakers keken we vooruit en (soms) terug. Wat voor koers gaat de club varen? Groeien we door? Houden we vast aan het tweesporenbeleid? Lees mee en oordeel zelf.

Twee bestuurders, de één een oude rot in het vak, de ander jong en ambitieus. Waar Fred (59) al vele sporen heeft verdiend en (bijna) twee perioden van zes jaar bestuur achter de kiezen heeft, begint Wessel (24) er nog maar net aan. Hij begon op z'n zesde bij Hudito. Als speler doorliep hij alle, voornamelijk eerste elftallen. Hij ging op z'n zeventiende al naar Heren 1. Wessel is een actief baasje op de club, geeft training, is voorzitter van de Hudito Happy Hockey Days-commissie en is bestuurslid.

Samen met hen laten we onze gedachten eens gaan over de komende tien jaar Hudito. Fred: 'Dit bestuur heeft uitgesproken dat we een hockeyclub willen blijven. Daarbij wordt het steeds lastiger om als club zelf je broek op te houden. Als er bij het voetbal iets met de velden is, zal de gemeente zorgen dat het in orde komt. Wij moeten alles zelf doen, die kosten gaan stijgen. Er zijn mensen die beweren dat een vereniging als Hudito geen toekomst heeft. We zouden te klein zijn. Zo ver ben ik nog niet. Wel denk ik dat we moeten wennen aan het feit dat er misschien andere mensen op ons complex gaan komen. Er wordt gedacht aan kinderopvang en eventueel verhuur overdag aan groepen mensen die willen bewegen. Die maatschappelijke gedachte om mensen aan het bewegen te krijgen, daar kunnen wij ons als bestuur wel in vinden. Zo zijn we samen met de gemeente in het BOS-traject gestapt. BOS staat voor Buurt, Onderwijs en Sport. Hudito levert iemand die een groepje van vijftien kinderen laat bewegen. Dat gebeurt in Tanthof, waar we aan zijn gelieerd. Ons

beleid is daar ook op gericht. Enerzijds om de overheid te helpen, anderzijds krijg je als club geld om die expertise te leveren en materialen te kopen. We wilden daarmee ook kijken of er op die manier meer mensen op ons complex zouden komen. We weten niet waar deze trein naartoe gaat. We maken nu plannen om het clubhuis te verbouwen, daar speelt dit BOS-project ook in mee.' Wessel onderschrijft dit. 'Het lijkt me goed om overdag het complex open te stellen voor andere mensen. We hebben zo veel faciliteiten, waarom zouden anderen daar geen gebruik van kunnen maken? Maar: hockey blijft toch het middelpunt.'

Eigen jeugd eerst

Kern van Hudito blijft de sfeer. In elke laag merk je dat. Wessel: 'Die moeten we blijven behouden. Hier is Heren 1 geen eiland. Er is veel beleving.' Volgens hem kun je als bestuur hard maken om dat te behouden. 'De sfeer wordt natuurlijk door de mensen gemaakt. Je kunt wel proberen om zo veel mogelijk teams op dezelfde avond te laten trainen, om zo juist die gezelligheid te bevorderen.' Daarnaast zegt Fred het ook belangrijk te vinden dat elk team training krijgt.

Hudito kent een flinke groei bij de mini's. Het bestuur heeft een vaste lijn voor de toekomst. Fred: 'Het beleid is dat we per jaar streven naar 40 E-tjes, zowel bij de jongens als bij de meisjes. Met die 40 kunnen we later drie teams maken. Daardoor kunnen kinderen hockeyen op een niveau dat bij hen past. De concurren-

tie op dit punt met Ring Pass blijft groot. Dus ik maak me geen zorgen dat we een ledenstop zouden moeten gaan instellen.’ Bij de senioren ligt dat anders, stellen we. Beide mannen erkennen dat. ‘Eigen jeugd eerst, hebben we gezegd bij de doorstroming van de jeugd naar de senioren. Het kán betekenen dat we zullen moeten besluiten tot een ledenstop voor senioren. Er zit een maximum aan het aantal hockeyers dat een complex kan hebben.’

Een van de aantrekkelijke afdelingen binnen de club is die van het G-hockey. Fred hoopt dat die lijn gehandhaafd kan worden. ‘Ik vind het goed dat wij ook de minder bedeelden iets kunnen bieden met hockey. Ik realiseer me dondersgoed dat, als je kijkt naar wat het aan begeleiding kost om een G-afdeling te handhaven, het een wissel trekt op je vereniging. Het kost je heel veel trainers. Wij hebben dat er graag voor over. Maar de groei die we doormaken bij deze afdeling moet wel behapbaar blijven.’

Gemis als kracht

Beiden heren kunnen tegen een stootje, ook als het om kritiek gaat. De begeleiding van de overgang van jeugd naar de senioren wordt wel eens als slecht ervaren. Wessel weet dat dit speelt. ‘Bij de jeugd speel je met vrienden die je ook de rest van de week ziet. Het is vaak zo dat je niet als compleet team naar de senioren kan. Aan de andere kant wordt er ook wel aan gewerkt. Goed voorbeeld is het huidige meisjes A2. Daar moet een flink deel van naar de senioren. In een vroeg stadium is er overleg geweest en is gevraagd wat ze wilden.’

Fred vult aan: ‘In het bestuur is afgesproken dat de bestuursleden jeugd en senioren er voor zorgen dat over elk team, over elke speler wordt gesproken. Als dat niet of onvolledig gebeurt, dan gaat er dus iets niet goed en kan dat beter. Het is ook voor een deel gedelegeerd aan de elftalcommissie. Daar gaat soms niet

helemaal zoals we het willen. Ik schiet dan bestuursleden aan en vraag om oplossingen.’

Een aantal clubs in de regio professionaliseert hun organisatie. In 2004 zei Fred dat hij mee wilde gaan in de professionalisering van

de club. Dat betekent een strategie, plannen maken. Zijn die er wel en zit er genoeg structuur binnen de club? Fred: ‘Dat is iets dat kenmerkend is voor deze vereniging. Dat wij in het bestuur die expertise niet altijd in huis hebben. Het is misschien een kracht van de club en het geeft de mensen het idee dat ze er veel

van zichzelf in kunnen leggen, zonder dat ze al in een zekere richting worden geduwd. Dat betekent dat we een beroep doen op de creativiteit van mensen en vragen om er handen en voeten aan te geven. Je krijgt dus ook flink wat ruimte om dat in te vullen. Uiteraard binnen de financiële mogelijkheden. Het is en blijft vrijwilligerswerk. Wel blijft het motto: vrijwillig, maar niet vrijblijvend. Op die basis wil ik werken.’

Een fusie met Ring Pass zit er niet in. Binnen dit bestuur is dit van de baan. ‘We hebben afgesproken dat we een eigen koers volgen,’ zegt Fred. Wat nog wél steeds geldt, is het tweesporenbeleid. Uitgaan van top- en recreatiehockey. Wessel: ‘We houden deze koers wel, maar tophockey wordt de komende jaren wel een probleem. Bij de heren is er uit de jeugd weinig doorstroming. We moeten misschien nog meer aan de jeugdafdeling doen. Het heeft onze volle aandacht en we zijn druk bezig het niveau van heren één op peil te houden. Gezelligheid is belangrijk, maar het is ook leuk om met je team hoog te spelen. Dat geeft ook veel sfeer aan je club.’

Voor diezelfde top wil het bestuur hoge doelen nastreven. Wessel daarover: ‘Structureel streven we bij de heren naar overgangsklasse en bij de dames naar eerste klasse.’ Fred: ‘We denken dat het moet kunnen. Het zal wel steeds moeilijker worden, met name op financieel gebied. De budgetten voor trainers stijgen. Het heeft te maken met het feit dat hockey steeds populairder wordt, maar ook dat goede trainers schaars zijn.’

Nieuwbouw of verbouw

We komen met het duo terug op de groei van de club. De KNHB heeft een (software)programma waarmee aan de hand van het ledenaantal het aantal velden te berekenen is. En dus op een slimme manier bekijkt wat de maximale capaciteit van de vereniging is. Wessel: ‘We hebben nu ongeveer 900 leden, we kunnen nog wel iets groeien. De zondag zit bijna vol, bij de jeugd is wel nog groei mogelijk. We hebben een flinke aanwas van de jeugd, dat zou kunnen betekenen dat we over vijf jaar wel aan ons maximum zitten. Die berekening hebben we al gemaakt.’ ‘Onze

bedoeling is om op dit complex te blijven,’ vult Fred aan. ‘We hebben als bestuur niet de intentie om maar te blijven groeien. Een maximum van 1000 leden vinden we goed.’ Er zijn nu drie velden, waarvan veld drie slecht is. Wessel: ‘Veld drie moet zeker vernieuwd worden. Dat ligt er nu bijna dertien jaar. Daar zal weer een zand-ingestrooid veld komen. Dan kan veld twee op termijn een tweede semi-waterveld worden.’

Zoals gezegd wil het bestuur vernieuwen. Daar hoort ook de bouw of verbouw van het clubhuis bij. Het bestuur streeft ernaar om in de zomer van 2007 te beginnen met bouwen. ‘We zijn nu bezig met de financiële onderbouwing en het aanvragen van subsidies. Het is de bedoeling in oktober de plannen te presenteren. Dan zouden we in mei 2007 kunnen gaan bouwen. Waarschijnlijk gaat de bouw in twee stappen. Eerste deel in de zomer, het tweede in de winterstop. Vooral beneden krijgen we meer ruimte, waarbij de entree anders zal worden. Het gebouw wordt aan alle zijden een stukje groter, behalve aan de balkonkant,’ zo zeggen de heren.

Individualisering

In 2004 constateerde Platzek dat de individualisering in de maatschappij doortrok tot in het verenigingsleven. We zijn benieuwd wat nu hun visie is. Zou zoiets ook relatie kunnen hebben met een meer zakelijke aanpak, kinderopvang bijvoorbeeld? Fred: ‘Ik denk dat het een gegeven is dat er meer kinderen komen waarvan de ouders niet gehockeyd hebben. Je zult die ouders moeten leren wat een sportvereniging van hen vraagt. Op dat punt valt nog wel iets te verbeteren.’

Fred gaat nu zijn laatste jaar als voorzitter in. Is het de ambitie van Wessel om ooit voorzitter te worden? ‘Het is heel leuk om veel voor de club te doen, om hier je sociale leven te hebben. Het zou in de toekomst kúnnen leiden tot een voorzitterschap, maar er zijn nog zo veel andere leuke dingen in de club. In mijn persoonlijke leven gaat nog heel veel verandering komen. Na mijn studie heb ik nu een baan. Verder merk ik dat een bestuurstaak heel zwaar is. Het voorzitterschap is dan nog een stapje extra. Uiteindelijk ben je ook hoofdverantwoordelijk.’ Fred over zijn rol als voorzitter: ‘Mijn manier is veel aansturen, maar er ook veel zijn. Ik wil aanspreekbaar zijn voor mensen. Er moet geen drempel zijn om elkaar aan te spreken. Wie na mij komt? Ik heb tegen mijn medebestuurleden gezegd dat er een vergadering moet komen, waar gepraat moet worden over wat het profiel van de nieuwe voorzitter moet zijn. Daar wil ik niet bij zijn.’

Samen zijn ze dol op dit gekke cluppie. Het valt ze moeilijk woorden aan dat gevoel te geven. Wessel: ‘Ik ben hier vanaf mijn zesde en weet niet beter. Ik heb het erg naar mijn zin omdat er heel veel verschillende mensen zijn, die elkaar allemaal accepteren zoals ze zijn. Iedereen is welkom. De sfeer is de kracht van Hudito.’ Voor Fred ligt dat anders. ‘Sinds ik niet meer speel is het toch anders. Ik was een emotionele speler. Dat was ook een deel van mijn lol. Ik ervaar wel dat ik bij spannende wedstrijden mee kan leven. Ik sta ook altijd apart, dan kan ik beter met mijn emoties uit de voeten. Die spanning geeft mij ontspanning. Daarnaast is er de gezelligheid, het omgaan met mensen vind ik fijn.’

CLUBHUIS HUDITO MOGELIJK THUIS VOOR NASCHOOLSE OPVANG

Informatie voor ouders van nieuwe jeugdleden

Wat heb je nodig om te kunnen hockeyen?

Hudito groeit en bloeit. Vooral de aanwas van de jongste jeugd, de mini's, is aanzienlijk. Als ouder weet je niet altijd wat er van je verwacht wordt. Wie is het aanspreekpunt? Hoe werkt de teamindeling? Wat voor spullen moet ik aanschaffen voor mijn kind?

Daarom is het voor ouders van kinderen die net beginnen met hockeyen, handig om een aantal basiszaken mee te krijgen. Hockey is een teamsport. Tijdens de trainingen en wedstrijden wordt de jonge jeugd hier spelenderwijs mee bekend gemaakt. Er wordt een of twee keer in de week getraind en op zaterdag is er een wedstrijd. Tijdens schoolvakanties zijn er (meestal) geen trainingen en wedstrijden. Meer informatie hierover wordt altijd tijdig op de website gezet.

Elk jeugdteam heeft een of twee trainers en daarnaast is er nog een coach. Het kan voorkomen dat een trainer ook de coach is van het team. Meestal wordt er een telefoon-, email en adressenlijst van het team gemaakt, zodat de ouders elkaar, maar ook trainer en coach kunnen bereiken. Bijvoorbeeld voor het wisselen van een rij-, of fruitdienst en voor het afzeggen van een training of wedstrijd. Kan uw kind niet aanwezig zijn? Bel tijdig. Voor een trainer en een coach is het belangrijk dat een training of wedstrijd op tijd wordt afgezegd, zodat de training – eventueel – aangepast kan worden. Ook is er dan nog tijd om invallers te regelen.

Als het einde van het seizoen in zicht komt, kan het voorkomen dat er selectietrainingen plaatsvinden. Dan wordt er objectief gekeken naar de kwaliteiten van een jeugdspeler. Aan het eind van de selectieprocedure worden de spelers volgens zijn/haar leeftijd in een jeugdteam ingedeeld. De leeftijdscategorieën van de teamindelingen zijn als volgt.

- F – jeugd: 6 – 7 jaar
- E – jeugd: 8 – 9 jaar
- D – jeugd: 9 – 11 jaar
- C – jeugd: 12 – 13 jaar
- B – jeugd: 14 – 15 jaar
- A – jeugd: 16 – 17 jaar

Vanaf 18 jaar wordt de overstap gemaakt naar senioren.

Sportspullen

Om te kunnen trainen en om wedstrijden te kunnen spelen moet er een aantal spullen aangeschaft worden. We kunnen niet zonder een stick (1). Eventueel kunt u een bal kopen. Vaak vindt een kind het leuk om een eigen bal te hebben. Uw zoon of dochter kan ook niet zonder scheenbeschermers (2). Verder is het goed om een gebitsbeschermer (3) te kopen. Een sportwinkel heeft ze, beter is een door uw tandarts op maat gemaakt exemplaar. Uw kind gaat trots zijn op haar of zijn clubtenue (4). Het gaat om een shirt, (korte) broek of een rokje en sokken. Zonder (kunstgras)schoenen (5) is het lastig hockeyen. Daarnaast is het slim om een trainingsoutfit aan te schaffen.

Bij een wedstrijd moet een speler zijn of haar tenue, scheenbeschermers en kunstgrasschoenen aan en daarnaast de gebitsbeschermer in doen. Voor een training is het aan te raden om (naast de kunstgrasschoenen en scheenbeschermers) ook de gebitsbeschermer te dragen.

Al deze spullen aanschaffen kost aardig wat geld. Ons Businessclublid Maltha Sport in Delft helpt u op weg. Bij deze winkel krijgt u als Hudito-lid 10% korting (zie www.malthasport.nl voor het adres en de openingstijden). Daarnaast wordt er in het begin van het seizoen meestal een kledingbeurs gehouden. Op deze beurs kunt u kleding ruilen en kopen. Via de website wordt aangegeven wanneer de beurs gehouden wordt.

Naast de kleding en de uitrusting die nodig is voor het hockeyen, is het ook belangrijk dat de speler(-ster) goed drinkt en eet. Sporten vraagt veel van je. Het kost dus energie en dat moet tijdig weer aangevuld worden. Bij wedstrijden, maar ook bij een training, is het verstandig dat uw kind voldoende drinken bij zich heeft. Water is prima, sportdrank mag ook. Worden er wedstrijden rond lunchtijd gespeeld, dan is het handig om, naast voldoende drinken, ook brood en/of fruit mee te geven.

Dit zijn de belangrijkste punten waar u op moet letten als uw kind voor een eerste keer gaat hockeyen. Mocht je nog tips hebben voor ouders, spelers of iets anders laat het ons dan weten via stickstofhetmagazine@hudito.nl.

Handige sites

- www.hudito.nl - informatie over teamindeling, wedstrijden en (hockey)nieuws
- www.knhb.nl
- <http://hockey.pagina.nl> - verzamelpagina met vele sites
- www.hockeymagazine.nl

Yuri Bouwman en Victor Brouwer
over coachen op tophniveau

'Andere teams profiteren van tophockey

Nieuwe shirtponsors van Heren 1 en Dames 1

De zonnebrand is opgeborgen, accu's opgeladen en de (vakantie)fotó's ingeplakt. Hoog tijd om de training weer op te pakken en het nieuwe seizoen fris te beginnen. Dat geldt natuurlijk ook voor de beide top-teams, Dames en Heren 1. Ze staan dan ook te popelen om nieuwe successen te behalen.

Het bestuur heeft de nieuwe begeleidingsgroepen rond de twee elftallen vastgesteld. Er zijn wat verschuivingen geweest. Zo ondersteunt Ine van Adrichem Dames 1 bij de wedstrijden. Piet Hein Schröder heeft voor Heren 1 minder tijd, iets dat is opgelost door Victor Brouwer (39) aan de staf toe te voegen. Yuri Bouwman (36) is de nieuwe trainer/coach van de dames. Patrick Peters helpt beide elftallen met de training. Welke spelers gingen en wie kwamen er? Wat kunnen we verwachten? Wat zijn de doelstellingen? Om op die vragen een antwoord te krijgen, sprak de redactie met de twee nieuwe trainer/coaches, Victor Brouwer en Yuri Bouwman.

Victor en Yuri mogen dan wel een nieuwe taak hebben, toch zijn het oer-Hudito'ers. Victor is al vanaf zijn achtste jaar lid en is getrouwd met Hanneke de Vriend, de dochter van Ank en Henk de Vriend. Victor speelde dertien jaar in het eerste herenteam en coachte afgelopen jaar Heren twee. Om zijn brood te verdienen, runt hij samen met zijn broers een aannemersbedrijf.

Yuri heeft zijn roots ook op de Rotterdamseweg liggen. Hij speelde een flink aantal jaar in het eerste herenteam. Na zijn studie communicatie werkt hij nu bij Dell. Yves du Bois en Frank de Vries van de tophockeycommissie wisten dat hij bij HDM ging stoppen en waren er als de kippen bij om Bouwman voor Hudito te strikken.

Om het geld doen de beide mannen het niet, plezier in het spel en uitdaging staan voorop. Victor: 'Als ik geld zou willen verdienen, kan ik beter direct stoppen en de zee aan tijd die me dat oplevert steken in mijn bedrijf.' Yuri vult aan: 'Als je een goede trainer/coach wilt zijn, moet je veel tijd investeren. Ik woon in Vleuten en werk in Amsterdam. Het kost een hoop tijd om op Hudito te komen. Dat is geen enkel probleem als je het voor je plezier doet. De reden dat ik Dames 1 ga trainen is dan ook dat ik het een uitdaging vind om op mijn oude club een heel jong team te gaan trainen en coachen.'

Brouwer en Bouwman zijn echte liefhebbers. Spelers zien vormen en groeien, dat motiveert ze. 'Trainen is mooi omdat je mensen direct op het veld kan vormen, motiveren en stimuleren', zegt Brouwer. 'Coachen is mooi omdat je daarbij de mogelijkheid hebt om binnen de grenzen die het team je geeft, jij het kan maken en breken. Je moet daar ook de verantwoordelijkheid voor nemen. Daarop word je dan ook weer afgerekend en die spanning geeft mij voldoening.'

Beiden zijn winnaars. Bouwman: 'Ik ben iemand die niet tegen zijn verlies kan. Ik streef dan ook naar twee dingen. Winnen en liefst op een zo aanvallend mogelijke manier. Als dit lukt, geeft dit mij veel voldoening. Verder vind ik het heel leuk om spelers beter te zien worden, ze vertrouwen te geven en ze dan zien op te bloeien.'

Plek in de subtop

Ze zijn het veld in gestuurd met een duidelijke opdracht van het bestuur. Bouwman moet zorgen dat 'er leuk en goed verzorgd, aanvallend hockey gespeeld wordt. Verder bouwen aan een heel jong team is het tweede uitgangspunt. Minimaal een plek in de subtop is het doel. 'Mijn eigen doelstelling is een goed en gezellig team maken dat aanvallend hockey speelt. Daarbij wil ik een plek hoger eindigen dan ze vorig seizoen hebben gehaald. Afhankelijk van de eerste competitiewedstrijden zal ik dat wel of niet naar boven bijstellen.' Brouwer houdt zich iets meer op de vlakte. 'Doel is dat wat wel in het team zit, eruit halen. Een sterker en zelfverzekerd team maken van de individuele krachten die er al waren en die we er ook zeker bij hebben gekregen.'

Bouwman ziet bij de eerste trainingen een team dat hard traint en speelsters die er erg veel zin in hebben. 'Dat is toch waar het om draait samen met het winnen van wedstrijden.' Bij de heren zijn steunpilaren Frank Platzek, Hugo van der Horst en Dion van Rheenen er niet meer bij. Een balans in de selectie is nu nog moeilijk aan te geven, vindt Brouwer. 'We zijn de voorbereiding

begonnen met een 28 man sterke selectie. Er zijn veel nieuwe namen.' Bij de dames zal Bouwman niet meer kunnen beschikken over Monique te Selle, Mieke Anneveldt en Renske van der Stoep. Op moment van schrijven gaat het om een grote selectie die nog alle kanten uit kan. 'Naast de speelsters die vorig jaar in dames 1 speelden, is er ook een aantal speelsters van MA1 en Dames 2 kandidaat. 'Ik ben ook erg blij dat Ine van Adrichem er op de zondagen bij zal zijn om mij te ondersteunen. Toen ik coach van MA1 was heb ik haar aanwezigheid altijd als zeer positief ervaren en ik denk dan ook dat zij een zeer positieve, welkome aanvulling zal zijn bij ons team.'

Beide coaches vinden Hudito niet te klein voor tophockey. Brouwer daarover: 'Al jaren is gebleken dat het goed mogelijk is om tophockey te spelen bij Hudito. Het gaat om de mensen die er achter de schermen aan werken. De mensen die in diverse commissies en geheel vrijwillig veel doen om de situatie zo ideaal mogelijk te maken. Zolang die mensen er zijn, zullen er altijd voldoende spelers zijn die bij Hudito tophockey willen spelen.' Bouwman vindt dat je als kleine club naar tophockey moet streven, ook al zijn de middelen wat beperkter dan bij andere clubs. 'Het is heel belangrijk dat je eerste heren- en damesteam op redelijk tot hoog niveau spelen. Als je eerste teams hoog spelen zal er meer hockeykennis in je club zijn en zullen andere teams daar indirect ook weer van profiteren. Dat geldt voor trainers, maar ook voor spelers die training geven.' Daar zijn beide coaches het over eens. ●

Ledenstop?

Weer duizend nieuwe hockeyleden minder. Dat dacht ik toen ik spits Ronald Brouwer van ons nationale herenteam ziek en duizelig het veld zag afstropelen, kort nadat hij fors in het gezicht werd geraakt door een snoeihard backhandschot. De Spaanse regisseur kon er geen genoeg van krijgen, en liet de afzwaaiende kanonskogel richting het gezicht van Brouwer wel honderd keer herhalen. Lekker promotie voor het hockey. Bedankt, Juan. Wordt het voetballen, hockeyen of korfbal- len? Welke ouder heeft die vraag deze zomervakantie niet gesteld aan zijn of haar kinderen?

De zomer van de grote sportevenementen zojuist achter me gelaten, heb ik een paar plasmaogen en een duimzweer gekregen van het kijken naar onze treurbuis. Hoe vaak hoor of lees je niet welke geldbedragen er worden verdiend aan het wereldkampioenschap voetballen in Duitsland? Kleine ventjes in inheemse dorpjes, achttien uur vliegen hier vandaan, lopen vrolijk rond in een Van der Vaart-shirt. De Rooneys, de Ronaldo's en de Toni's op de stof-fige voetbalveldjes spelen hun eigen WK. Het voetbalwereldje heeft weer lekker omgezet de afgelopen maanden.

Maar hoevéél nieuwe kleine voetballertjes er zich dit jaar weer aanmelden bij de clubs, daar heeft de voetbalbond nog niet over nagedacht. De rode en gele kaartenregen bij Nederland – Portugal, de kopstoot van Zidane en het Italiaanse omkoopfiasco hebben het voetbal flink in diskrediet gebracht. Pa en ma hebben hun keuze al lang gemaakt voor de kleine telg en dat zullen ze weten ook, bij de ledenadministratie in Zeist. Onlangs startte een aantal hockeyclubs in Nederland een soort van integratieproject. Hockey moet populairder gaan worden onder bijvoorbeeld allochtone jongeren en jeugd uit achterstandswijken. Stop dat hele project maar weer terug in de kast, want Mourat, Regi, Devlin en Ramona komen vanzelf wel naar het hockeyveld. Ik kan er haast niet op wachten. Een eigen 'kabel' in het Nederlandse hockeyteam. Na al die jaren. Eindelijk! Competitievervalsing door spelen met een bredere mand of een kortere paal. Een bestorming van de Fortuna-aanhang op het supportershome van Die Haghe of een paar positief bevonden dopingklanten in de selectie van HKV Ons Eibernest. Nog een goed korfbalschandaal er bovenop en het hockey gaat het nieuwe seizoen in als volkssport nummer één.

Daan Lamens

trimmers

Trimhockey: Hoe meer zielen ...

Bij Hudito is een aanzienlijke groep actief die onder de naam Trimhockeyers door het hockeyleven gaat. Het is een gevarieerde groep van mannen en vrouwen die om uiteenlopende redenen heeft gekozen een stukje van de vrije tijd hockeyend door te brengen. Het spelniveau varieert van hockeyers die niet actief (meer) zijn in de competitie tot diegenen die tot voor kort nog nooit een stick hebben vastgehouden maar desondanks voor deze teamsport kozen. Ook wat betreft het ambitieniveau zijn er verschillen, af en toe een toernooitje, maar ook trimcompetities staan soms op het verlanglijstje. Als belangrijk bindmiddel geldt wel de onderlinge sfeer en gezelligheid die zo kenmerkend is voor Hudito. Voor diegenen die dit aantrekkelijk lijkt is dan ook het advies: 'Kom eens langs, hoe meer zielen ...'

(Deel van) de zaterdaggroep op het altijd weer gezellige HDM Residentietoernooi

Zomers Allerlei

Voor het eerst sinds jaren vertrok deze redacteur niet naar buitenlandse dreven om zijn vakantie te vieren. Een onverwachte meevaller: het resulteerde in een zeer aangenaam verblijf in dit heerlijk warme kikkerlandje. Toch vielen diezelfde kikkers vanwege de tropische temperaturen bijna dagelijks van hun (hockey)stokje.

Dat zo iets echte bikkels geenszins uit het veld doet slaan, laat bijgaande foto zien. De volhouders van Hudito hockeyen ook in de zomer gewoon door. De avonden van de woensdag stonden, zoals de laatste jaren gebruikelijk is, in het teken van zomeravondhockey. Een balletje slaan, wat lol maken en daarna een goed en vooral koel glas. Voorwaar een aardige combinatie om de zomer goed door te komen.

Zoals de rubrieksnaam al laat zien, hoopt de redactie jullie van nieuws te voorzien. Feiten en wetenswaardigheden die de club raken. Natuurlijk zal het niet altijd lukken actueel te zijn. Een kwartaalblad heeft zo zijn nadelen. Reken ons er niet te streng op af en kijk bijvoorbeeld eens mee en terug naar het oude en zeer traditionele festijn van de Hudito Happy Hockey Days. Zo vlak voor de zomermaanden een terugkerend internationaal toernooi, waar ook dit jaar de spetters weer vanaf vlogen. Geslaagd, sportief en één groot feest waren zo ongeveer de kernbegrippen dit jaar. Onze Engelse vrienden nemen de verkoeling wel heel letterlijk...

Ander nieuws liet zich aan het eind van augustus optekenen. Vrijdag de achttiende waren alle personeelsleden van kindercentrum Plukkebol te gast bij Hudito. Plukkebol heeft op dit moment vestigingen in de Raamstraat en op de Kloosterkade. Het kindercentrum zoekt naar alternatieve huisvesting. Onze club had die dag de accommodatie aan de instelling voor kinderopvang ter beschikking gesteld, om zo hun personeelsuitje gestalte te geven. Een uitje waarbij een smakelijke hap niet mocht ontbreken. Dat de keuken van onze club zich ook daarin van haar beste kant liet zien, was evident. Hudito en Plukkebol hopen dat het clubhuis van Hudito over niet al lange tijd het thuis zal zijn van deze (actieve) naschoolse opvang.

En ja, ook onze kleine Hudito'ers waren in beeld én in het nieuws. Het centrum van Leusden werd in het laatste weekend van juni opgeschrikt door jagers uit de oertijd. Een groep mini's en baldadige ouders van Hudito bevolkten samen met een groep jeugdige leiders een idyllisch bos op de Veluwe. Een bos vol verrassingen, zo bleek. Elders in dit nummer een uitgebreid verslag van dit geslaagde minikamp.

Ten slotte. Alle trainingen zijn inmiddels - trapsgewijs - hervat. We zijn weer op en rond de velden te vinden. Het nieuwe seizoen daagt ons uit er iets moois van te maken. Dat geldt ook voor de redactie, een team dat elk kwartaal een kakelverse editie van StickStof Hét Magazine hoopt te maken. Voor en mét jullie. Is er nieuws te melden? Laat het ons weten via stickstofhetmagazine@hudito.nl.

Gevonden voorwerpen

Het archief van Hudito begint langzaam op orde te komen. Dozen vol Hudito-geschiedenis gaan voorbij aan het kritisch oog van de schatbewaarders. Wat moet er bewaard worden? Maar vooral ook: wát zal er worden bewaard? Al spittend valt het oog soms op zaken die voor het doorsnee lid volledig onbekend zijn. Om die zaken, al is het maar voor even, aan de vergetelheid te ontrukken, wordt in deze rubriek aandacht gegeven aan bijzonderheden die af en toe opduiken. De geschiedenis van Hudito in kort bestek aan de hand van gevonden voorwerpen.

De eerste ledenlijst

Niets is zo oud als de eerste ledenlijst van een vereniging. Toen Hudito in 1929 werd opgericht, bestond de club uit 35 enthousiastelingen die gemengd wilden hockeyen in clubverband. De lijst toont ons illustere namen, zoals Jockin, Waller en Surie. Die namen zullen later nog regelmatig opduiken in de Hudito-analen. Ook in het lustrumboek, dat twee jaar geleden verscheen, wordt aan deze periode aandacht besteed. Nu, 77 jaar later, telt de club zo'n 900 leden en wordt het woord ledenstop soms in de mond genomen. Daar was in 1929 geen sprake van. Integendeel, met deze 35 leden was de geboorte van Hudito een feit. Een foto die onlangs opdook, gunt ons nog een blik op die periode (of wellicht iets later). Zijn er namen op de ledenlijst waarvan het gezicht ook op de foto voorkomt? Wie zal het zeggen. Wij horen het graag van jullie. Misschien dat we het plaatje ooit compleet kunnen maken. Het zal de, toch al rijke, geschiedenis van Hudito weer een klein stukje completer maken.

Naam Joris Janssen
Leeftijd 14 jaar
Team JB1
Positie Linksmidden
Hockeyt sinds zijn twaalfde

op de middenstip met...

Hockeyfamilie?

Mijn zusjes, Marieke en Evelien, zitten allebei op hockey. Mijn vader, Hans, heeft afgelopen jaar looptraining gegeven aan Dames 1. Alleen mijn moeder doet niets aan hockey.

Bijnaam?

Ik heb niet echt een bijnaam.

Rugnummer?

15

Grappigste teamgenoot?

Thom. Hij doet altijd gek en maakt dé grapjes in het team. Hij is ook nog eens de kleinste en maakt daar gebruik van met zijn trucjes.

Wat doe je als je niet hockeyt?

In de wintersport snowboard ik altijd. Verder computer ik een beetje en ga ik naar buiten met vrienden.

Lievelingsdrankje?

Ik heb niet echt een lievelingsdrankje. Ik drink wat er op dat moment in huis is en dat kan van alles zijn: fris, sap, ice tea of gewoon water.

Vriend(in) of vrijgezel?

Vriendin.

Versieren of versierd worden?

Dat ligt er aan. Als zij namelijk niets doet, dan doe ik het wel...

Raarste trekje?

Ik kan trillen met mijn pupillen.

Fan van?

Ik ben niet echt fan van iets.

Favoriete muziek?

Ik hou eigenlijk wel van alle muziek. Nou ja, behalve klassiek dan. In ieder geval pop-muziek en R&B.

Lievelingsmenu?

Een pizza Margherita en als toetje aardbeienijs.

Waar mogen ze je 's nachts voor wakker maken?

Voor een donut mag je mij altijd wakker maken.

Met wie zou je een dag willen ruiten?

Ik kan geen naam bedenken, maar een rijke artiest is wel leuk denk ik.

Wat zou je doen met een miljoen?

Eerst leuke dingen voor mezelf kopen en dan zie ik verder wel. Natuurlijk gaat er ook wat naar de arme mensen.

Vraag voor de volgende geïnterviewde?

Wat zou je willen veranderen aan het hockeyspel?

tip in

De sleeppush

We openen deze reeks praktische hockeytips met de sleep-push. Hoe krijg je de bal in de kruising en waar let je op? We krijgen een demonstratie van Frank Platzek (even bij HCKZ, maar komt heus terug). Frank (oud-H1) is bij uitstek een specialist.

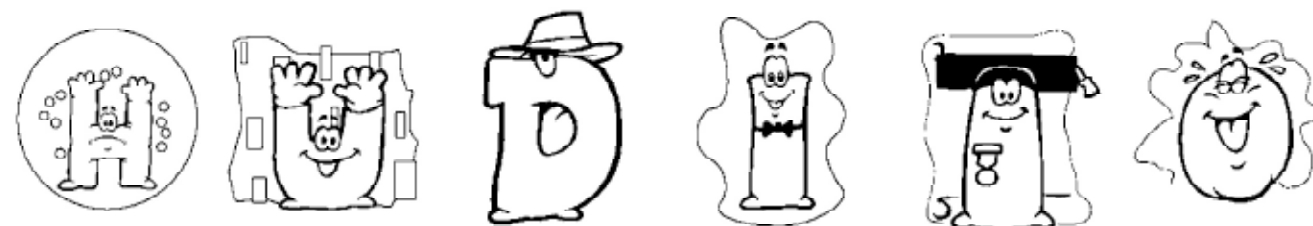
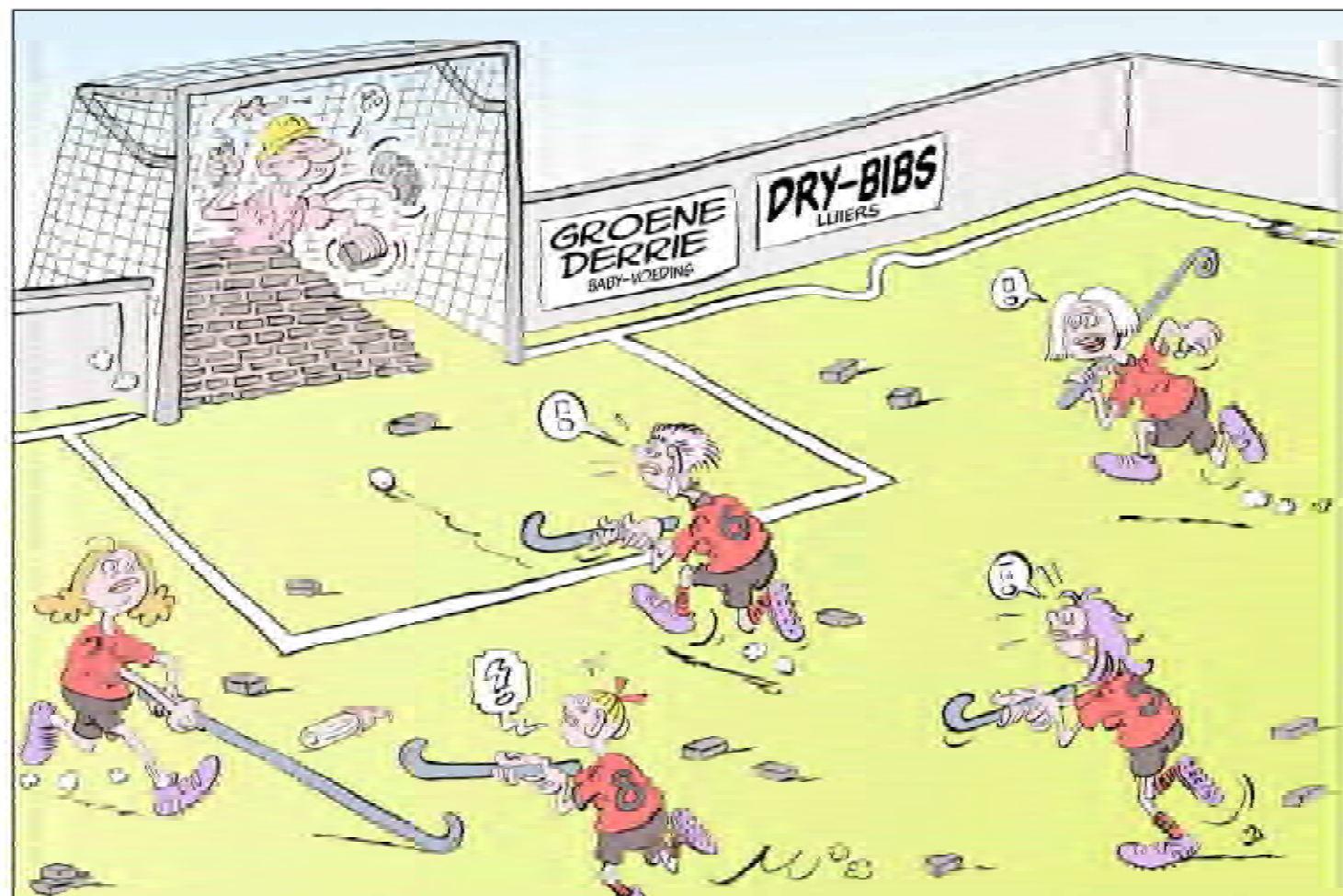
Frank laat ons zien hoe de sleep werkt en vertelt erover. 'Na een goede stop (foto 11), bestaat de beweging van de sleep-push globaal uit twee delen. Het eerste deel is de bal niet op je puntje leggen, maar een stukje op je stick laten rollen, zodat je 'm daarna eraf kan slingeren (1 t/m 5). Het tweede is een gewone push, de hefboombeweging. Waarbij je erop

moet letten dat je de linkerarm zo ver mogelijk van je lichaam moet houden. Belangrijk is dus dat je de bal dichtbij je houdt, zodat de bal op je stick rolt (6). Als je het gaat oefenen is het onnatuurlijk dichtbij.'

Volgens de specialist moet je na het inlopen ook letten op het goed indraaien. In principe maakt het niet uit hoe je aanloopt. Frank doet dit vanaf een punt recht achter de bal. 'Je probeert dus dichtbij de bal in te stappen, en daarbij draai je het lichaam volledig in. De lijn van je schouders is dan naar de goal toe. Je blijft daarbij hoog, zodat je daarna naar beneden kan duiken. Dit is de valbeweging.'

Een vergelijking met het speerwerpen is hier op z'n plaats, zegt hij. 'Dat start op het moment wanneer je dicht bij de bal bent gestapt. Dat is het moment dat je jezelf als een elastiek gaat oprekken. Je laat de bal zo lang mogelijk liggen met je stick tegen de bal aan, terwijl je zelf langzaam naar voren aan het bewegen bent. Dat doe je allemaal nog heel rustig. Wanneer je de bal écht niet langer kan laten liggen, maak je een zo groot mogelijke stap en stort je je lijf naar beneden (7,8 en 9). De beweging maak je op die manier zo lang mogelijk en je kunt zo laag mogelijk zitten. Dus hoe groter de stap, des te lager je zit.'

Het moeilijkste van de sleeppush is volgens Frank dat je de linkerarm aan het eind van de beweging voor je moet houden en niet aan de binnenkant van de knie. Tot slot: een goede sleeppush is geen gave of een kwestie van aanleg. Wel moet je al een goede push hebben, er soepel voor zijn en er veel, veel op trainen...

kleurplaat

Een beetje gemopper kan geen kwaad...

Vraag: Wie is topscoorder aller tijden op Hudito?
Antwoord: Adriaan Westermann; hij maakt alle goals!

Johannes laat op school een vreselijk harde wind. De onderwijzeres stuurt hem boos de klas uit. Als hij op de gang staat, komt de hoofdonderwijzer langs. Die vraagt waarom Johannes zo onbedaarlijk staat te lachen. Antwoordt Johannes: 'Omdat onze juf zo dom is! Ze stuurt mij de frisse lucht in en blijft zelf in de stank zitten!'

Veertig galeislaven roeien uit alle macht. Er komt een opzichter naar voren die zegt: 'Ik heb een goed bericht en ik heb een slecht bericht. Eerst het goede bericht: jullie krijgen allemaal een extra portie rum. En nu het slechte bericht: na de rumlunch wil de kapitein een uurtje waterskieën.'

Er komt een man bij de kapper die vraagt om het volgende kapsel: 'Scheef over mijn oren, gehoekt erboven en van achteren een grote hap eruit.' Kapper: 'Maar meneer, dat is toch geen kapsel?' Man: 'Nou, de vorige keer had u er anders geen moeite mee!'

Twee piloten landen met een parachute in een weiland, na met hun schietstoel uit een splinternieuwe straaljager te zijn weggeschoten. Bekomen van de schrik zegt de een: 'Zie je nou wel dat dat knopje niet voor de ruitenwissers was?'

Heb je een leuke mop? Mail deze naar stickstofhetmagazine@hudito.nl

moppentrommel

G-Hockey bij Hudito Ank en Loek in het zonnetje

Een handicap? Misschien is hockey voor jou dé sport. Kom bij Hudito! Dat deze wervende tekst uit een folder van onze club tot resultaten heeft geleid, wordt wel bewezen door de feiten anno 2006.

Bij het G-hockey wordt gewerkt met talrijke ervaren trainers en begeleiders. De kinderen hebben veel plezier en ontwikkelen hun vaardigheden van het spel. Buiten het hockey is de groep actief met allerlei activiteiten. Zo is er de wintersport en een jaarlijks (afsluitend) feest.

De afdeling is zeer succesvol, niet in het minst door de sturende en vooral stuwende krachten Ank de Vriend en Loek Faasse. Zij managen, organiseren en houden oog op het beleid. Daarnaast is Harry Steenhuis erg actief (training).

Hudito heeft op dit moment twee G-teams. In de categorie 7 tot 14 jaar zijn er 11 kinderen actief, in de tweede categorie, 14 jaar en ouder, zijn dat er 16. Zij spelen eens per maand wedstrijden in een drieluik. Dat gebeurt in de regio; hockeyclub Zoetermeer heeft hiervan de coördinatie. Er zijn gesprekken geweest met de bond over het plannen van wedstrijden van G-hockeysers. 'Het idee van het drieluik – ooit door Hudito bedacht – wordt nu door de KNHB overgenomen en in andere regio's toegepast. Het blijkt een goede formule', zegt Ank de Vriend desgevraagd.

Er zit ook ontwikkeling in de vaardigheid van de kinderen. Dat laat

de achtjarige Thijs van Beelen zien. Hij zal dit seizoen worden ingedeeld in het 'normale' hockey.

Dat Ank en Loek gewaardeerd worden, mag ook blijken uit de prijs die ze in mei van dit jaar kregen. Uit handen van Lucy Coenen van MEE Zuid-Holland Noord, in samenwerking met de Regionale Federatie van Ouderverenigingen, kregen ze het Delftse Zonnetje. MEE is een landelijke instelling voor mensen met een verstandelijke en/of lichamelijke beperking. Op de foto staan Ank en Loek trots te zijn, met de trofee in hun hand. 'De spiegel in het zonnetje symboliseert de voorbeeldfunctie van Ank en Loek', zegt Lucy. Het initiatief om het duo in het zonnetje te zetten kwam van Wilma Straver. Wegens ziekte heeft Winnie Labree dit overgenomen.

In het komende seizoen zal het (landelijk) zaaltoernooi weer alle aandacht vragen. Het toernooi van 2006 was een groot succes. Iets dat in februari 2007 een vervolg zal krijgen. Een eervolle uitnodiging voor een internationaal toernooi in Duitsland, komende september, moest helaas worden afgezegd. 'Zoiets is tijdens de schoolperiode niet mogelijk', zegt Anke.

Zoekt u contact met mensen van het G-hockey of heeft u vragen? Schroom niet te bellen met Ank de Vriend of met Loek Faasse. Natuurlijk kunt u ook de site raadplegen of contact zoeken met Lidwien Tromp, de moeder van Giselle Evertsz. Zij heeft sinds kort het secretariaat van de afdeling overgenomen van Jadine Klein.

Verslag Minikamp 2006 Moe? Geen tijd voor...

'Of we moe zijn? Nee, daar hadden we geen tijd voor. Dat zijn we maandag wel.' Daags na het meer dan geslaagde Hudito Minikamp 2006 spraken we met Liesbeth en Ewoud, twee baldadige ouders, zoals ze zichzelf noemen. Het organiseren van een minikamp is niet iedereen gegeven. Deze twee helden echter wél. Natuurlijk waren ze moe, doodmoe. Gelukkig niet zó afgedraaid, dat ze geen verslag van het festijn konden doen. Lees, kijk en huiver mee!

"Het anders zo rustige Leusden werd eind juni flink opgeschrikt. Alle mini's van Hudito zijn samen met een groep jeugdige leiders en baldadige ouders vertrokken naar een idyllisch bos op de Veluwe. Een bos vol verrassingen, zo zal blijken. Na aankomst is er heel kort tijd om dag te zeggen tegen paps en mams, maar dan moet er toch echt genoten worden van de vrijheid en de natuur. Al snel vergeten we dat de rest van de wereld bestaat. Eerst een speurtocht, dan het pyjamafeestje.

Een vreemd tweetal bezoekt het kamp op zoek naar een mammoet. Die zijn er toch niet meer? Dan staat er rust op het programma, maar dat is natuurlijk niet écht de bedoeling. Slapen doen we zondag wel. Helaas, als je acht bent, weet vermoeidheid het uiteindelijk te winnen en voor een paar uur is het rustig in Leusden. Maar, als we in een klein hoekje van het bos kijken, zien we toch nog tien oranje truien heel hard lachen om iets wat bijna niemand begrijpt.

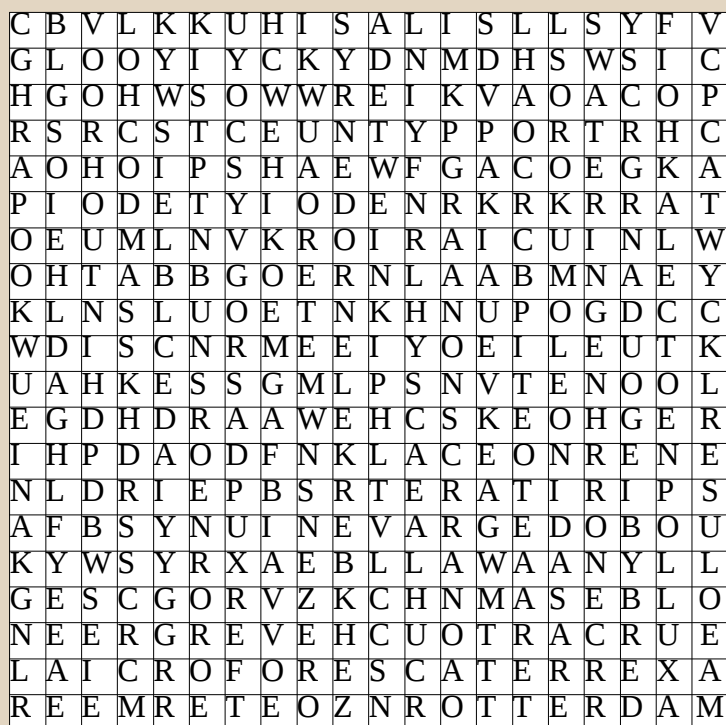
De ochtend klopt erg vroeg op het tentdoek. Hé, een bal. Ga je mee spelen? Weer die gekke mannen op zoek naar iets harigs uit de oertijd. Ze zijn echt niet goed, daar in Leusden. De hele dag rennen door het bos, even lunchen en nog harder door het bos heen rennen. Een ander harig gezelschap betreedt ons kamp. Er wordt op de laatste mammoet gejaagd en wij moeten helpen. Dan wordt het spannend: de Bonte Avond. Met reclame, dans, zang en gezelligheid. Helaas komt aan dit moois een eind en is het tijd om te slapen. Wat in de meeste gevallen helemaal niet erg was. Wederom zien wij echter een grote hoop lachende oranje truien in een grote draaimolen. Hebben die dan geen slaap nodig?

De laatste ochtend komt in s l o w m o t i o n op gang. Het ontbijt wordt aangevuld met een bezoek van de harige mannen van de middag daarvoor. Zij komen ons vragen de mammoet te redden. Nu zijn we allemaal wakker en gaan aan de slag met het bedenken van een plan. Er wordt gerend door het bos, gespeeld met de takken en gelachen met elkaar. Terug in het kamp blijken er oertatten, froeten en dodonuggets bereid te zijn. Dat is smullen! Dan wordt het plan ten uitvoer gebracht. Er worden jagers verjaagd, mammoeten gered en beloningen opgegeten. Hee pap, wat doe jij hier? Terug naar Delft? Nu al? Maar we (gaap) zijn nog niet moe..."

Stickwerk

Onderstaande namen zitten kriskras verborgen in het diagram. Ze kunnen van links naar rechts staan, van rechts naar links, van boven naar beneden, van beneden naar boven en schuin van boven naar beneden of van beneden naar boven. Letters mogen meer dan een keer gebruikt worden (IJ=Y).
Als alle gegeven namen in het diagram doorgestreept zijn, vormen de overgebleven letters acht hockeytermen.

ALKEMADE	GROEN GEEL	REEUWIJK
AEOLUS	HCKZ	RIJSWIJK
ALECTO	HDM	RING PASS
ALPHEN	HDS	ROOMBURG
ASVION	HGC	ROTTERDAM
BERKEL EN RODENRIJS	HISALIS	SCHOONHOVEN
BLEISWIJK	HOEKSCHÉ WAARD	SOUBURGH
BODEGRAVEN	HUDITO	SPIJKENISSE
BOMMELERWAARD	KRIMPEN	SPIRIT
CARTOUCHE	LEERDAM	VIANEN
CATWIJCK	LOHC	VICTORIA
DE IJSSEL	LSHG	VOORHOUT
DERBY	LEONIDAS	VOORNE
DOPIE	NIEUWKOOP	WADDINXVEEN
EVERGREEN	NOORDWIJK	WATERINGEN
FORCIAL	PIJNACKER	WESTLAND
FORESCATE	POLLUX	YPENBURG
GOUDA	RAPID	ZOETERMEER

StickStof HÉT MAGAZINE
is een uitgave van DHC Hudito.
Het blad verschijnt driemaandelijks.

Hoofdredactie
Annet van der Elst

Redactie
Mieke Anneveldt
Johannes de Bie
Nathalie Broekhart-Vrolijk
Ab Fieret
Ylva Hendriks

Bijdragen
Hans Heimeriks
Hans Schogt
Franke Wijtenburg
Lucy Coenen
Frits Schneider Sr.
Daan Lamens
Thijs Hannaart

Vormgeving
Femke van der Stoep

Druk en Distributie
JB&A Wateringen

Advertenties
Sponsorcommissie Hudito
Jaap Beerens

Redactieadres
Rotterdamseweg 183 a
2629 HD Delft
stickstofhetmagazine@hudito.nl

Uitgever | abonnementen
Delftsche Hockey Club Hudito
p/a Hollandsche Tuyn 29
2645 HK Delfgauw
info@hudito.nl
www.hudito.nl

ISSN 90-8089-331-6

StickStof HÉT MAGAZINE nr.2
verschijnt in december 2006